Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (pierwsza izba)

z dnia 25 czerwca 2020 r.*

Odwołanie – Klauzula arbitrażowa – Personel misji międzynarodowych Unii Europejskiej – Konkurs wewnętrzny – Nieprzedłużenie umowy o pracę – Akt, który można uznać za odrębny od umowy

W sprawie C-730/18 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 23 listopada 2018 r.,

SC, którą reprezentowali A. Kunst, Rechtsanwältin, i L. Moro, avvocatessa,

strona skarżąca,

w której drugą stroną postępowania jest:

Eulex Kosowo, którą reprezentował E. Raoult, avocate,

strona pozwana w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (pierwsza izba),

w składzie: J.C. Bonichot, prezes izby, M. Safjan, L. Bay Larsen (sprawozdawca), C. Toader i N. Jääskinen, sędziowie,

rzecznik generalny: E. Tanchev,

sekretarz: M. Longar, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 6 listopada 2019 r.,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 5 marca 2020 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 SC żąda w odwołaniu uchylenia postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 września 2018 r., SC/Eulex Kosowo (T-242/17, zwanego dalej „zaskarżonym postanowieniem”, EU:T:2018:586), na mocy którego Sąd oddalił jej skargę opartą na art. 272 i 340 TFUE, zmierzającą do, po pierwsze, stwierdzenia, że misja Eulex Kosowo uchybiła względem niej swoim zobowiązań umownym i pozaumownym, po

* Język postępowania: angielski.

drugie, stwierdzenia, że zorganizowany przez misję Eulex Kosowo w 2016 r. konkurs wewnętrzny na stanowisko prokuratora (konkurs EK30077) (zwany dalej „konkursem wewnętrznym z 2016 r.") oraz decyzja misji Eulex Kosowo w sprawie nieprzedłużenia jej umowy o pracę były niezgodne z prawem, oraz po trzecie, zasądzenia od misji Eulex Kosowo odszkodowania i zadośćuczynienia za szkodę i krzywdę, które mają wynikać z naruszenia przez misję Eulex Kosowo jej zobowiązań umownych i pozaumownych.

Ramy prawne

2 Zgodnie z art. 10 ust. 3 wspólnego działania Rady 2008/124/WPZiB z dnia 4 lutego 2008 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, Eulex Kosowo (Dz.U. 2008, L 42, s. 92):

„Warunki zatrudnienia oraz prawa i obowiązki międzynarodowego i miejscowego personelu są określane w umowach zawieranych między Eulex Kosowo a danym członkiem personelu".

Okoliczności powstania sporu

3 Misja Eulex Kosowo została utworzona w drodze wspólnego działania Rady 2008/124. Jej mandat był wielokrotnie przedłużany.

4 SC była zatrudniona przez misję Eulex Kosowo w charakterze prokuratora na podstawie pięciu kolejnych umów o pracę na czas określony w okresie od 4 stycznia 2014 r. do 14 listopada 2016 r. Dwie pierwsze umowy zawierały klauzulę arbitrażową, zgodnie z którą spory wynikające z umowy lub z nią związane miały być rozstrzygane przez „sądy w Brukseli" (Belgia). Trzy ostatnie umowy przewidywały w swoich art. 21, że wszelkie spory wynikające z umowy lub z nią związane podlegają właściwości „Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na podstawie art. 272 TFUE".

5 Artykuł 1.2 ostatniej umowy wiążącej misję Eulex Kosowo ze skarżącą stanowi, że „integralną część umowy stanową (po zatwierdzeniu) następujące dokumenty: CONOPS/OPLAN, w tym kodeks postępowania (KP) oraz standardowe procedury operacyjne (SPO)".

6 W dniu 1 lipca 2014 r. SC została powiadomiona przez swego przełożonego, że z uwagi na redukcję liczby prokuratorów, którą przewidywał plan operacji (zwany dalej „OPLAN"), i na podstawie art. 4.3 standardowych procedur operacyjnych dotyczących reorganizacji (zwanych dalej „SPO dotyczących reorganizacji), które wymagały w takich okolicznościach zorganizowania konkursu, zostanie przeprowadzony konkurs wewnętrzny na stanowisko prokuratora. Konkurs wewnętrzny został przeprowadzony w lecie 2014 r., a następnie został anulowany.

7 Pismem z dnia 24 czerwca 2016 r. wydział ds. zasobów ludzkich misji Eulex Kosowo poinformował SC o organizacji w lipcu 2016 r. nowego konkursu wewnętrznego na stanowisko prokuratora w związku z redukcją liczby stanowisk.

8 Pismem z dnia 30 września 2016 r. (zwanym dalej „decyzją w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r.") kierownik wydziału ds. zasobów ludzkich poinformował SC, że nie znalazła się w gronie laureatów konkursu wewnętrznego z 2016 r. Tym samym pismem (zwanym dalej „decyzją w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę") SC została poinformowana, że jej umowa o pracę, która miała wygasnąć w dniu 14 listopada 2016 r., nie zostanie przedłużona, oraz że informacje dotyczące dalszych kroków związanych z wygaśnięciem jej umowy otrzyma w terminie późniejszym.

9 Pismem z dnia 10 października 2016 r. SC wniosła zażalenie do szefa misji na decyzję w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. i decyzję w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę.

10 Pismem z dnia 31 października 2016 r. szef misji oddalił zażalenie SC.

Postępowanie przed Sądem i zaskarżone postanowienie

11 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 25 kwietnia 2017 r. SC wniosła skargę zawierającą w istocie cztery żądania. W żądaniu pierwszym i drugim SC wniosła do Sądu o stwierdzenie, że misja Eulex Kosowo naruszyła swoje zobowiązania umowne i pozaumowne. W żądaniu trzecim SC wniosła do Sądu o stwierdzenie niezgodności z prawem decyzji w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. i decyzji w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę. W żądaniu czwartym SC wniosła do Sądu o zasądzenie od misji Eulex Kosowo odszkodowania za szkodę i zadośćuczynienia za krzywdę, które miały być wyrządzone naruszeniem przez misję Eurlex Kosowo jej zobowiązań umownych i pozaumownych.

12 Na poparcie skargi SC podniosła pięć zarzutów. Zarzut pierwszy dotyczył naruszenia SPO dotyczących reorganizacji oraz standardowych procedur operacyjnych dotyczących naboru personelu. Zarzut drugi dotyczył naruszenia standardowych procedur operacyjnych, kodeksu postępowania i dyscypliny misji Eulex Kosowo, kontraktowych zasad sprawiedliwości i dobrej wiary oraz prawa do dobrej administracji. Zarzuty od trzeciego do piątego dotyczyły w istocie naruszenia różnych zasad prawa Unii i decyzji przyjętych przez misję Eulex Kosowo. SC twierdziła ponadto, że po stronie misji Eulex Kosowo powstała odpowiedzialność umowna i pozaumowna.

13 Odrębnym pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 24 sierpnia 2017 r. misja Eulex Kosowo podniosła zarzut niedopuszczalności na podstawie art. 130 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem. Skarżąca przedstawiła uwagi w przedmiocie tego dokumentu w dniu 20 października 2017 r.

14 Na mocy zaskarżonego postanowienia Sąd, bez rozpatrywania zarzutu niedopuszczalności, odrzucił na podstawie art. 126 swojego regulaminu postępowania skargę SC jako w części oczywiście niedopuszczalną, w części zaś jako oczywiście pozbawioną podstawy prawnej.

15 Uzasadniając oczywistą niedopuszczalność trzeciego żądania skargi, Sąd w pierwszej kolejności stwierdził, że decyzja w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. była odrębna od umowy o pracę wiążącej SC z misją Eulex Kosowo (zwaną dalej „umową o pracę"). W drugiej kolejności Sąd orzekł, że również decyzja w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę pozostawała była odrębna od tej umowy. Na podstawie tych okoliczności Sąd w trzeciej kolejności uznał, że owo żądanie skarżącej należy uznać za żądanie stwierdzenia nieważności na podstawie art. 263 TFUE, które należy odrzucić jako oczywiście niedopuszczalne, gdyż zostało wniesione przez SC po terminie.

Żądania stron

16 SC wnosi w odwołaniu do Trybunału o:

– uchylenie zaskarżonego postanowienia;

– tytułem żądania głównego – uwzględnienie skargi w pierwszej instancji, z wyjątkiem zarzutu piątego;

– tytułem żądania ewentualnego – przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz

– obciążenie misji Eulex Kosowo kosztami postępowania w obydwu instancjach.

17 Misja Eulex Kosowo wnosi do Trybunału o:

– oddalenie odwołania;

– obciążenie SC kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania

18 Na poparcie odwołania SC podnosi pięć zarzutów. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 272 TFUE. Zarzut drugi dotyczy naruszenia wspomnianego artykułu, prawa do skutecznego środka prawnego i zasady równego traktowania. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia SPO dotyczących reorganizacji, prawa do dobrej administracji, zasady bezstronności i obowiązku uzasadnienia. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 268 i 270 TFUE. Zarzut piąty dotyczy naruszenia wspomnianych artykułów, a także art. 272 TFUE, jak również art. 31 i 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Argumentacja stron

19 W trzeciej części zarzutu drugiego, którą należy zbadać w pierwszej kolejności, SC utrzymuje, że Sąd naruszył prawo, orzekając, iż decyzję w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. oraz decyzję w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę należy uznać za decyzje administracyjne odrębne od tej umowy, i uznając w konsekwencji, że nie mogą one zostać zakwestionowane na podstawie art. 272 TFUE.

20 Co się tyczy w pierwszej kolejności decyzji w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r., SC podnosi, że decyzja ta została wydana na podstawie SPO dotyczących reorganizacji. W tym kontekście Sąd nie mógł zasadnie uznać, że owa decyzja nie została wydana na podstawie umowy o pracę, skoro art. 1.2 tej umowy wyraźnie stanowi, że standardowe procedury operacyjne „stanowią integralną część umowy", podobnie jak OPLAN.

21 W tych okolicznościach Sąd miał naruszyć prawo, stwierdzając, że SC nie podniosła żadnego zarzutu dotyczącego postanowień umowy wiążącej ją z misją Eulex Kosowo, chociaż podniosła szereg zarzutów dotyczących naruszenia SPO dotyczących reorganizacji.

22 Co się tyczy, w drugiej kolejności, decyzji w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę, SC utrzymuje, że w kilku przypadkach Sąd orzekł, iż taka decyzja jest związana z umową. Sam brak w umowie postanowienia dotyczącego jej przedłużenia nie ma żadnego wpływu na zasadność wspomnianego wniosku.

23 SC dodaje, że rozwiązanie, jakie przyjął Sąd w zaskarżonym postanowieniu, będzie skutkować systematycznym pozbawieniem pracowników misji Eulex Kosowo możliwości dochodzenia przed Trybunałem znacznej liczby zarzutów, jakie mogą formułować wobec niej na tle spraw związanych z zatrudnieniem, a w szczególności możliwości podważania najpoważniejszych decyzji, jakie mogą być w stosunku do nich podejmowane. Takie rozwiązanie stanowi naruszenie art. 47 Karty praw podstawowych i zasady równego traktowania.

24 Misja Eulex Kosowo podnosi, że przyjęte przez Sąd rozwiązanie jest zgodne z utrwalonym orzecznictwem Trybunału, zgodnie z którym art. 272 TFUE należy interpretować w sposób zawężający.

25 Zawarta w umowie o pracę klauzula arbitrażowa dotyczy bowiem wyłącznie sporów wynikających z tej umowy lub z nią związanych. Wobec tego do właściwości Sądu na podstawie art. 272 TFUE należą tylko kwestie, które są nierozerwalnie związane z umową. Tymczasem chociaż środki przyjęte w celu wykonania decyzji Rady Unii Europejskiej rzeczywiście mają przełożenie na sytuację pracowników misji Eulex Kosowo, to mimo to należy je uznać za akty administracyjne odrębne od tej umowy.

26 Podstawą decyzji w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. nie jest więc wspomniana umowa, lecz decyzja zewnętrzna misji Eulex Kosowo. Wspomniana decyzja zewnętrzna została wpisana do OPLAN, a następnie wykonana w sposób określony w standardowych procedurach operacyjnych.

27 W tym względzie nie można uznać, że OPLAN i standardowe procedury operacyjne stanowią dokumenty umowne. Prawdą jest, że z art. 1.2 umowy o pracę wynika, iż dokumenty te stanowią integralną część tej umowy. Są to jednak akty o charakterze generalnym, które niekoniecznie ograniczają się do kwestii o charakterze umownym.

28 Co się tyczy decyzji w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę Sąd słusznie oparł swoje wnioski na braku w umowie łączącej misję Eulex Kosowo z SC postanowienia dotyczącego jej przedłużenia.

29 SC nie ma poza tym podstaw, by zarzucać Sądowi, że w sposób ogólny stwierdził brak swojej właściwości wynikającej z klauzuli arbitrażowej, ponieważ odrzucił on skargę tylko w zakresie, w jakim była ona w części oczywiście niedopuszczalna, a w części oczywiście pozbawiona podstawy prawnej, nie wykluczając możliwości wniesienia skargi na podstawie art. 263 TFUE.

Ocena Trybunału

30 Na wstępie należy przypomnieć, że art. 272 TFUE stanowi przepis szczególny, pozwalający wystąpić do sądu Unii na podstawie klauzuli arbitrażowej uzgodnionej przez strony w odniesieniu do umów prawa publicznego lub prywatnego, i to bez ograniczenia w związku z charakterem powództwa wniesionego do sądu Unii (wyroki: z dnia 26 lutego 2015 r., Planet/Komisja, C-564/13 P, EU:C:2015:124, pkt 23; z dnia 7 listopada 2019 r., Rose Vision/Komisja, C-346/18 P, niepublikowany, EU:C:2019:939, pkt 99).

31 Z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika także, że skarga o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE może zostać wniesiona na wszelkie akty przyjęte przez instytucje, bez względu na ich charakter lub formę, zmierzające do wywołania wiążących skutków prawnych mogących wpływać na interesy skarżącego poprzez istotną zmianę jego sytuacji prawnej (wyrok z dnia 9 września 2015 r., Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisja, C-506/13 P, EU:C:2015:562, pkt 16; zob. także podobnie wyrok z dnia 11 listopada 1981 r., IBM/Komisja, 60/81, EU:C:1981:264, pkt 8).

32 Jednakże jak przypomniał Sąd w pkt 36 zaskarżonego postanowienia, w przypadku istnienia umowy wiążącej skarżącego z jedną z instytucji do sądów Unii można wnieść skargę na podstawie art. 263 TFUE tylko w przypadku, gdy zaskarżony akt zmierza do wywarcia wiążących skutków prawnych, które wykraczają poza wiążący strony stosunek umowny i prowadzą do wykonywania prerogatyw władzy publicznej przyznanych instytucji będącej stroną umowy działającej jako organ administracyjny (wyroki: z dnia 9 września 2015 r., Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisja, C-506/13 P, EU:C:2015:562, pkt 20; z dnia 28 lutego 2019 r., Alfamicro/Komisja, C-14/18 P, EU:C:2019:159, pkt 50).

33 W niniejszej sprawie Sąd orzekł, odpowiednio w pkt 39 i 45 zaskarżonego postanowienia, że decyzja w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. i decyzja w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę nie znajdują podstawy w postanowieniach umowy o pracę. Sąd wywnioskował z tego w pkt 46

zaskarżonego postanowienia, że chociaż SC wyraźnie oparła trzecie żądanie skargi w pierwszej instancji na art. 272 TFUE, to owo żądanie należy traktować jako żądanie stwierdzenia nieważności sformułowane na podstawie art. 263 TFUE.

34 W pierwszej kolejności, aby dojść do wniosku, że decyzja w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. jest odrębna od umowy o pracę, Sąd zauważył najpierw w pkt 40 zaskarżonego postanowienia, że ów konkurs został zorganizowany przez misję Eulex Kosowo w następstwie podjęcia decyzji o redukcji personelu tej misji, która to decyzja została przyjęta po zatwierdzeniu przez Radę OPLAN oraz po zatwierdzeniu planu rozmieszczenia misji Eulex Kosowo przez dowódcę operacji cywilnej. Na tej podstawie Sąd przyjął, że decyzja o organizacji konkursu z 2016 r. stanowi decyzję administracyjną, która nie została wydana na podstawie umowy o pracę.

35 Następnie w pkt 41 zaskarżonego postanowienia Sąd oparł się na okoliczności, że decyzja w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. została wydana przez komisję konkursową w kontekście unormowań opisanych w pkt 40 tego postanowienia, a następnie w pkt 42 tego postanowienia stwierdził, że decyzja w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. była odrębna od stosunku umownego łączącego SC z misją Eulex Kosowo i wynikała z wykonywania prerogatyw władzy publicznej przyznanych misji Eulex Kosowo działającej jako organ administracyjny.

36 Należy jednak zauważyć, po pierwsze, że orzekając, iż decyzja w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. wpisywała się w kontekst unormowań określonych w OPLAN i planie rozmieszczenia misji Eulex Kosowo, Sąd w sposób niepełny określił ramy prawne regulujące przyjęcie tej decyzji. Jak bowiem podnosi SC i co zresztą przyznaje misja Eulex Kosowo, ustalenia dotyczące organizacji tego konkursu zostały również częściowo określone w SPO dotyczących reorganizacji.

37 Po drugie, co się tyczy umownego bądź regulaminowego charakteru unormowań określonych w OPLAN i SPO dotyczących reorganizacji, z art. 10 ust. 3 wspólnego działania 2008/124 wynika, że warunki zatrudnienia oraz prawa i obowiązki międzynarodowego i miejscowego personelu są określane w umowach zawieranych między misją Eulex Kosowo a danym członkiem personelu.

38 Nie ulega jednak wątpliwości, że art. 1.2 umowy o pracę wyraźnie stanowi, że OPLAN i standardowe procedury operacyjne stanowią integralną część tej umowy.

39 Sąd winien był zatem dokonać wykładni art. 1.2 umowy o pracę, aby ocenić zakres tego przepisu, a w szczególności jego ewentualny wpływ na umowny bądź regulaminowy charakter unormowań określonych w OPLAN i w SPO dotyczących reorganizacji wobec SC. Ponieważ Sąd nie dokonał wcześniej takiej wykładni, nie mógł on zasadnie uznać, że indywidualna decyzja dotycząca sytuacji SC w misji Eulex Kosowo, wydana w ramach unormowań określonych w szczególności w OPLAN i SPO dotyczących reorganizacji, wywołała wiążące skutki prawne, które wykraczały poza stosunek umowny wiążący SC z misją Eulex Kosowo.

40 W tym względzie stwierdzenie, że decyzja w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. została wydana w celu wykonania decyzji o redukcji personelu misji Eulex Kosowo, której odrębność od umowy o pracę nie została zakwestionowana, nie dawało Sądowi podstawy do wydania orzeczenia bez określenia również zakresu art. 1.2 tej umowy.

41 Skoro bowiem art. 10 ust. 3 wspólnego działania 2008/124 przewiduje, że prawa i obowiązki międzynarodowego personelu misji Eulex Kosowo są określane w umowie, nie można z góry wykluczyć, że ogólne decyzje dotyczące organizacji misji Eulex Kosowo są wykonywane w drodze indywidualnych decyzji dotyczących statusu członków tego personelu wpisujących się w ramy stosunków umownych łączących misję Eulex Kosowo z tymi członkami.

42 Z powyższego wynika, że Sąd naruszył prawo, gdy orzekł w pkt 42 zaskarżonego postanowienia, że umowa o pracę jest odrębna od decyzji w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r., bez uprzedniego dokonania wykładni art. 1.2 tej umowy.

43 W drugiej kolejności Sąd oparł swój wniosek, że decyzja w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę jest odrębna od umowy, na stwierdzeniu, w pkt 45 zaskarżonego postanowienia, że wspomniana umowa nie zawierała postanowienia przewidującego jej przedłużenie. Sąd wywnioskował z tego, że decyzja o ewentualnym zaoferowaniu SC nowej umowy nie wynikała z postanowień wiążących ją z misją Eulex Kosowo, a jedynie była konsekwencją decyzji w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r.

44 W tym względzie należy zauważyć, po pierwsze, że z wniosku zawartego w pkt 42 niniejszego wyroku wynika, iż Sąd nie mógł zasadnie oprzeć się na związku istniejącym między decyzją w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. a decyzją w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę, aby stwierdzić, że ta ostatnia decyzja wywoływała wiążące skutki prawne, które wykraczały poza stosunek umowny łączący SC z misją Eulex Kosowo.

45 Po drugie, chociaż okoliczność, że umowa o pracę nie zawiera postanowień wyraźnie przewidujących jej przedłużenie w określonych z góry okolicznościach, może mieć znaczenie dla oceny zasadności skargi SC wniesionej w pierwszej instancji, to niekoniecznie musi ona oznaczać, że zgodność z prawem decyzji w sprawie nieprzedłużenia tej umowy może być oceniana bez uwzględnienia postanowień tej umowy.

46 Tym samym, zważywszy, że z brzmienia art. 4.3 SPO dotyczących reorganizacji, którego charakter umowny powinien był ocenić Sąd, wynika, że artykuł ten ustanawia związek między wynikami konkursu wewnętrznego a nieprzedłużeniem umowy o pracę, zgodność z prawem tej decyzji należy oceniać z uwzględnieniem tego artykułu.

47 Wynika z tego, że powody, na których oparł się Sąd w pkt 45 zaskarżonego postanowienia, nie były wystarczające, aby uzasadnić wniosek, zgodnie z którym decyzja w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę jest odrębna od tej umowy.

48 W trzeciej kolejności – uzasadnienie zawarte w pkt 43 zaskarżonego postanowienia, zgodnie z którym SC nie podniosła żadnego zarzutu, zarzutu szczegółowego ani argumentu opartego na postanowieniach umowy o pracę, nie wystarczy, aby uzasadnić wniosek, do którego doszedł Sąd.

49 Jest bezdyskusyjne, że na poparcie trzeciego żądania SC w dużym stopniu powoływała się na różne naruszenia przepisów SPO dotyczących reorganizacji. Jednakże Sąd nie mógł stwierdzić, że owe przepisy nie mają względem SC charakteru umownego, bez uprzedniego dokonania wykładni art. 1.2 umowy o pracę.

50 W świetle wszystkich powyższych rozważań należy stwierdzić, że Sąd nie mógł zasadnie oprzeć się na ustaleniach dokonanych w pkt 42 i 45 zaskarżonego postanowienia, aby w pkt 46 tego postanowienia zmienić kwalifikację wniosku sformułowanego w trzecim żądaniu skargi w pierwszej instancji, a następnie stwierdzić na tej podstawie, w pkt 51 tego postanowienia, że SC uchybiła terminowi na przedstawienie tego wniosku, co sprawia, że jest ono niedopuszczalne.

51 Należy zatem uwzględnić trzecią część drugiego zarzutu SC.

52 Ponieważ w pkt 54, 55, 71 i 72 zaskarżonego postanowienia Sąd oparł się na niedopuszczalności trzeciego żądania skargi w pierwszej instancji w celu oddalenia pozostałych żądań tej skargi, należy uchylić to postanowienie w całości, bez konieczności badania pozostałych części zarzutu drugiego ani pozostałych zarzutów odwołania.

W przedmiocie skargi przed Sądem

53 Zgodnie z art. 61 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w przypadku uchylenia orzeczenia Sądu Trybunał może wydać orzeczenie ostateczne w sprawie, jeśli stan postępowania na to pozwala.

54 Taka sytuacja nie ma miejsca w niniejszym przypadku.

55 Przede wszystkim bowiem Sąd winien dokonać – w świetle przyjętej podstawy stwierdzenia nieważności – wykładni art. 1.2 umowy o pracę, co stanowi rozstrzygnięcie w przedmiocie okoliczności faktycznych (zob. podobnie wyrok z dnia 29 października 2015 r., Komisja/ANKO, C-78/14 P, EU:C:2015:732, pkt 23; a także postanowienie z dnia 21 kwietnia 2016 r., Borde i Carbonium/Komisja, C-279/15 P, niepublikowane, EU:C:2016:297, pkt 30–32), w celu rozstrzygnięcia w przedmiocie ewentualnego braku związku tej umowy z decyzją w sprawie konkursu wewnętrznego z 2016 r. i decyzją o nieprzedłużeniu wspomnianej umowy.

56 Następnie należy podkreślić, że Sąd nie zbadał ani zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez misję Eulex Kosowo, ani zasadności trzeciego żądania skargi w pierwszej instancji, w sytuacji gdy takie badanie byłoby konieczne, gdyby decyzje wymienione w poprzednim punkcie niniejszego wyroku należało uznać za związane ze stosunkiem umownym wiążącym SC z misją Eulex Kosowo.

57 Wreszcie, na wypadek gdyby Sąd uznał ostatecznie, że wspomniane żądanie jest dopuszczalne, Sąd, w świetle rozważań przedstawionych w pkt 52 niniejszego wyroku, byłby zmuszony do ponownego rozpatrzenia pozostałych zarzutów tej skargi.

58 W konsekwencji sprawę należy przekazać Sądowi do ponownego rozpoznania.

W przedmiocie kosztów

59 Ze względu na to, że sprawa zostaje przekazana Sądowi do ponownego rozpoznania, rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów dotyczących niniejszego postępowania odwoławczego nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Z powyższych względów Trybunał (pierwsza izba) orzeka, co następuje:

1) Stwierdza się nieważność postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 września 2018 r., SC/Eulex Kosowo (T-242/17, EU:T:2018:586).

2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.

3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Podpisy